

Farväl, du gamla stad, farväl, Norrtull!
 Jag far ifrån er, för mitt nöjes skull,
 Som fogeln glad, som sluppit ut ur buren.
 Farväl, Sankt Erik, målad uppå muren!
 Du ser mig ut att vara några år,
 Och litet flat — att du i porten står.
 Ett visst medlidande med dig jag hyser:
 Tulln vaktar nog sig sjelf — gå in, du fryser!

* * *

Stallmästargården nu förbi jag styr,
 Ett ställe, fullt af punsch och äfventyr.
 Kappkörningen går nu som bäst på isen,
 Och folket trängs och sneglar på — polisen.
 Är vädret stekhet, regnigt eller kallt,
 Polisen är, som luften, öfverallt.